



סמל הדר קהתי

5121826

בן מזל וראובן

נולד ב - 30.7.1975

התגייס לצה"ל ב - 1.8.1993

שרת בגדוד "חבוקעים הראשון" (51)

נפל ב - 19.12.1994

במארב מחבלים בדרום לבנון.







#### קהתי הדר

הדר נולד להוריו מזל וראובן ב- 30.7.1975 ברחובות. הוא גדל ובגר בעיר, החל את חוק לימודיו ברחובות ובה גם סיים את בית הספר התיכון הדתי "בית שלמה" במגמת מכניקה.

הדר הצטיין ברצינות, שמחת חיים ודבקות במטרה. מגיל צעיר חלם להתגייס לחטיבת גולני בה עשו אביו ובן-דודו את שירותם הצבאי. הדר רצה לתת ולתרום למדינה כמה שניתן. ב- 1.8.1993 התגייס והוצב לחטיבת גולני. הוא אהב את החטיבה ובמיוחד אהב את חבריו ליחידה. הדר עמד לצאת לקורס סמלים אך מפאת צרכי השעה נדחתה היציאה לקורס.

ביום 19.12.1994 עת היה הדר בעמדת שמירה במוצב באיזור הבטחון, בדרום לבנון, נורו פגזים לעבר המוצב והדר נהרג. הובא לקבורות בבית העלמין הצבאי שברחובות. הותיר אחריו הורים, שני אחים – תומר וליאור, ואחות – הודיה.



# המחבלים הפגיוז מוצב צה"ל - ואחרי כך תקפו סויר מן המארב

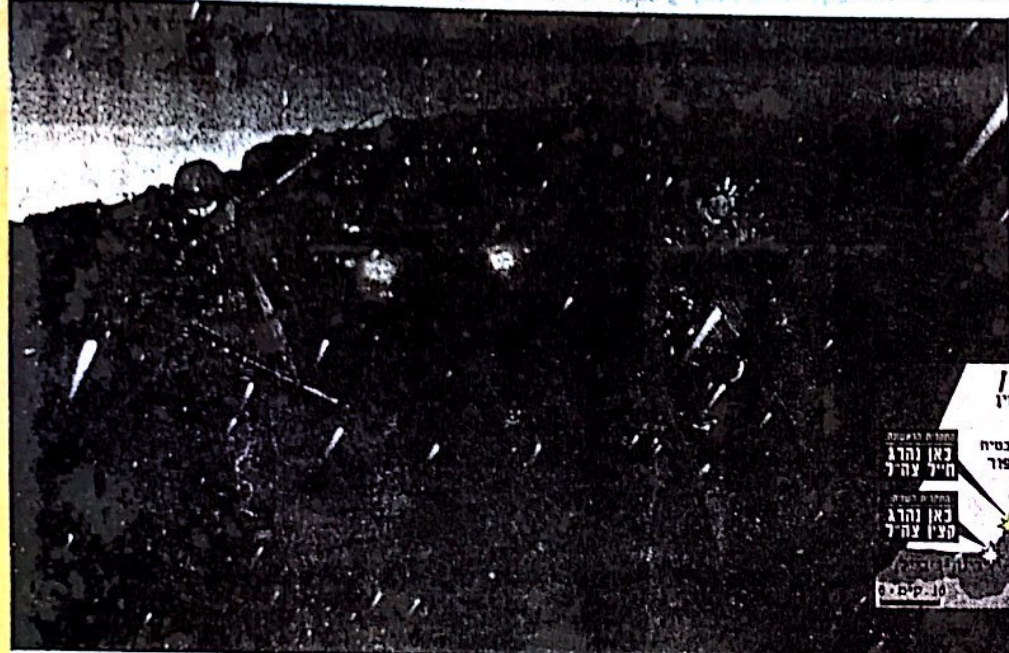
# קצין וחיייל נהרגו בלבנון



בשתי תקריות נפרדות נהרגו רס"ן קיוואן חמד מן הכפר מרר בגליל, ששירת ביהדית הקישור ללבנון וסמל הדר קהתי מרחובות, חייל גולני ■ בבוקר תקפו מחבלי החיזבאללה והחזית העממית מוצב של צה"ל בקטיושות וטילי סאגר; אחרי 10 שעות הותקף כוח ממארב של טילי נ"ט ומקלעים ■ החיילים השיבו אש - ונהרגו שני מחבלים ■ צה"ל הגיב בהפגזות ■ מאת יהודה גורן ורוני סופר ■ עמודים 3-2



יוט והקרבות בלבנון גבו מוזיר כבד - קצין וחיייל נהרגו ושלושה נפצעו ■ עם שחר החלה הפגזה כבדה על מוצב צה"ל ■ סמל הדר קהתי נהרג ■ כעבור כמה שעות הותקפה מהמארב שיירת צה"ל; רביסרן קיוואן חמד פיקד על מיתקפת-הנגד - ונהרג



**כיצד רוני סופר ויהודה גורן**  
 יוט והקרבות בלבנון גבו מוזיר כבד - קצין וחיייל נהרגו ושלושה נפצעו. המבצעים הובילו את הכוחות - ולא רק אנשי החיזבאללה. אתמול הצטרפו אליהם גם מחבלי החזית העממית של אל אכסר ג'יבריל.  
 התקפות המחבלים החלו סמוך לשעה 6:30 בבוקר, בהפגזה קשה על מוצב גדול ליד היישוב סלמה שבג'ויסה הדרומית של רצועת הביטחון. המחבלים ירו 12 טילי קטיושות, 12 פגזי סאגר ופצצות מרגמה רבות. נראה שמסע הירי הבין הניע מהפגזים ירי שלום וקבריות - המסומנים למוצב וסולטים עליו מנחינה סופרטיבית. המחבלים יורעים שצה"ל נכנע להפגזו כפרים אחרים. רשם של אור הנגזים מנע בסלמה ודר קהתי, בן 19, מחטיבת גולני, שהיה נעמדת סמיה עורפית במוצב. הפגיעה החתה אנושה והוא מת מפצעיו אחר זמן קצר.  
 כוח חינבור של חיילי שריון הוזקק למוצב הות' קי. המחבלים תקפו גם אתם. סל סאגר נורה לעבר אזור המבצעים, שהיה כבר קרוב מאוד למוצב. החיל, שטעו להאמין שירון, נרס רק נזק קל. נזק המנע נפצע קלות מרסיסי האוכנית של פגז המסייע לו בנהיגה. שר אנושי הנוחת, נזם המפיק שפגז החוק בנרות, לא נמצא.  
 בתגובה להתקפה אירשו הרמ"ם סכיל ואלוף פיקד הצטוו לסלולת ארסילריה של צה"ל וצורל לירות עשירות פגזים לעבר הציב והמסוע של נסינת המחבלים. לא ברור אם מחבלים נפגזו מריר. חילוף הוסי נמלכו עד זמן קצר, עי שהסתדר קיט.  
 השיקו והא לא ארך זמן רב. אחרי 10 שעות הקמו המחבלים שוב והפעם סמארב. התקפתם הייתה על שיירה של צה"ל, ובה חיילי שריון, שהיו בדרכם לאחד ממוצבים כדי להוליף ויחי לים היוצאים להפגזה על היישוב פיקד אנושי יחידת הקישור ללבנון והצנחה אותה חילים ממוייבת הגדול. במרחק של קילומטר מהכפר בית ג'יביל שבג'ויסה המערבית פשטו המחבלים כירי טילי גם ואש מקלעים לעבר השיירה. התקפות הפשטרו ליד עמדת חינטיפיל, שהיתה מאוישת בחיילים אריות. חיילי השיירה נת' מסו בנסינת ומתור בהתקפות. אח הבוח הביל מסיק השיירה רב מן קיחאן ומי. קליע מנע בראשו הציגו במקומה שני חיילים נוספים נפצעו קליביוני.  
 כוח חינבור של צה"ל הועיק לאיזור והצטיף למיר דך אחרי המחבלים, שנמלכו צטונה כאיזור ודרי סמוך. מוג האוויר המועד והקי הקסחה על המרדף, כמו גם העלסה שידה בנתיים. למרות זאת הצליחו החיילים לחסל שניים מהמחבלים.

צילום וידיים אולרא

החברים מרגו, אחיהם נפצעו, אבל לאורך דרכי הטישעושו המשיכו אנומול חבוריהם לתקוד כוגיל

**לבנון**  
 ג'וי  
 תמונת סמל  
 6 נבטיה  
 1998  
 תמונת סמל  
 16 ק-סמא

בדעה טענות השירוד כבירות נמסר כי המחב לים שנתינו היו סלוג פלשתיני, הנקרא המהפכה האיסלמית והשלשתינית. נראה כי מדובר כסלוג המק כל מימן והדרכה מאיראן ופועל כסיוע החיזבאללה. רב מן קיוואן חמד היה חונך בצד"ל מסעם יחידת הקישור ללבנון. חמו, תושב הכפר מרר שבגליל החדד חזן, הוא הנהוג ה"ה 214 במערכות ישראל מסרב בני הפצה הרדויות.  
 עד שעות חסיב המאורות נמשכו כפיקד הצפון ישיבות להערכת המצב בלבנון. נבחו דרכים לתגובה על התקפות ואקשות ועל הסלמת המצב בלבנון כשבו עיים האמרונים. כשלבן זו אין כוונה להגיב מעבר למי ויל האוויר על יערים של החיזבאללה וצירוגני הסי' חב השתתפו בהכנת הידיעה שפי נבאי, מתחם והט ואני-אשכנזי



# מלחמת התשה

בשעה שש וחצי בבוקר, ירו מחבלים מהחיזבאללה אש מרגמות, מילי סאגר וקטיושות לעבר מוצב צה"ל בתלוסה. במטח הראשון נהרג סמל הדר קהתי, חייל מחטיבת גולני • סמוך לארבע אחר הצהריים, הותקף כוח נגמ"שים של צה"ל ממארב של חל"י מחבלים באיזור בינת ג'יבל. מפקד הכוח, רס"ן ליוואן מאמר, הסתער בראש חייליו ובמהלך ההסתערות נורה בראשו ונהרג



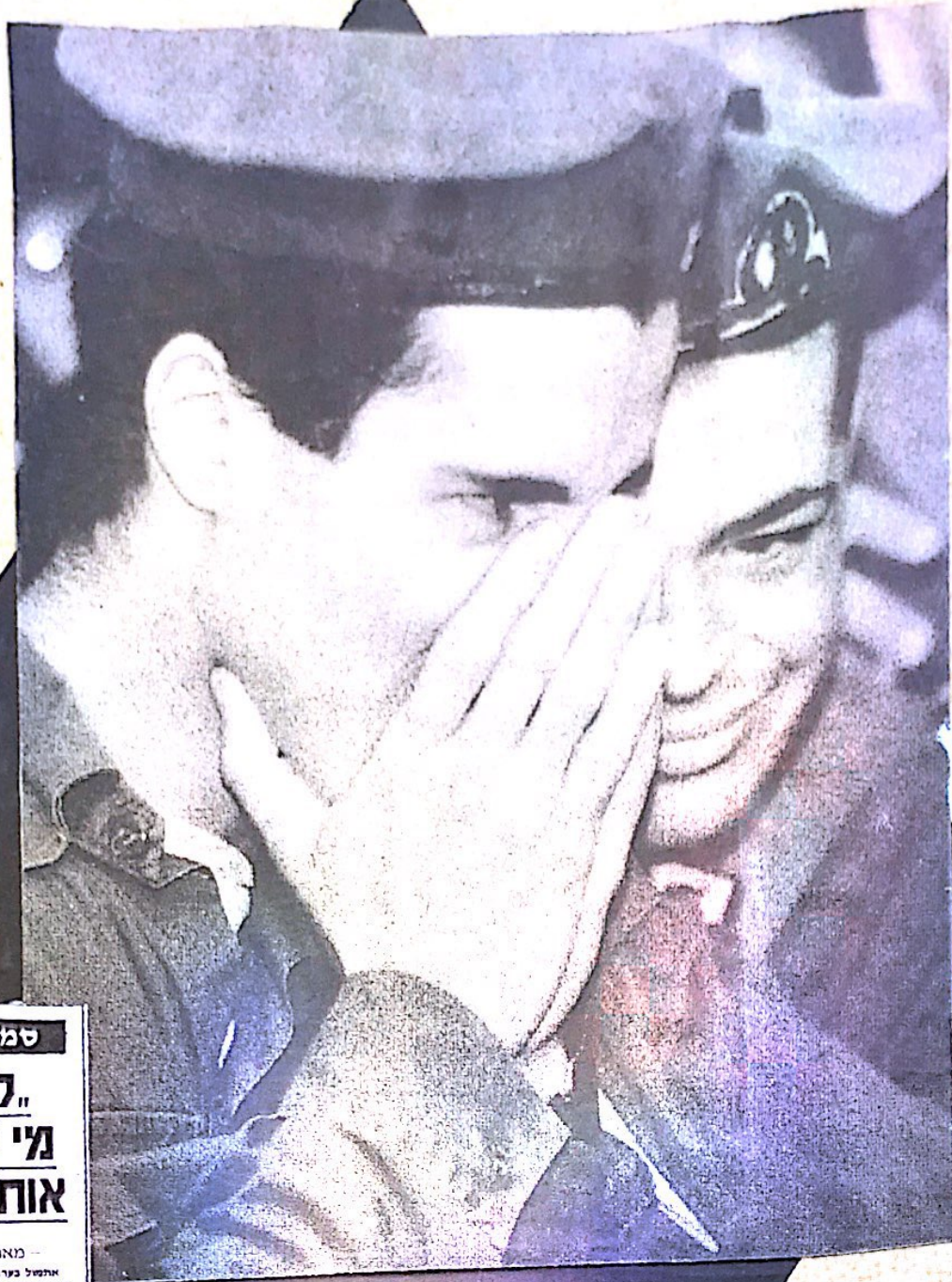
מלחמת התשה בדרום לבנון נמשכת מדי יום ויום אומלל היו שני הייטים - קציני חייל - שנפגעו בשתי תקימות נפרדות ביחיד הכיבוש. קציני חייליים נפצעו קל. מסך רוב ששת היום נמשכו אומלל חיילי-ראש כבדים בין צה"ל וחיזבאללה.

בתקיפת הראשונה, בשעה שש וחצי בבוקר, ירו מחבלים מרחיבאללה אש מרגמות 120 מ"מ, טילי סאגר וקטיושות לעבר מוצב צה"ל בתלוסה שבג'יהוד והצבחה של איזור הכיבוש. במטח הראשון נהרג סמל הדר קהתי, חייל מחטיבת גולני, וחיסל רובות. חייל נוסף נפצע קל. הייטים שנפגעו היו בדרג מוצב. סמל קהתי היה כעמדת עורשת, כדי לאכנס אל החלק המערבי של המוצב. הוא נפצע בראשו מסיס ונדרג.

היה שוב קשה, מספר מן אלוף אלו, מפקד גרד נגידה, אומרו מנהגיהם עם החיזבאללה ימים, במלחמה קשה ומתישה. כוח נצליח למוח והאב שנפגלה ובר - מצב הרוח בדרד אינו יודר.







**סמל הדר קהתי**  
**„לא היה**  
**מי שיחליף**  
**אותו בלבנון”**

מאת יהודית יחזקאלי -

אמשל בערב התמלא בית משפחת קהתי בד"ר חובות באנשים. בני משפחת חברים ומכרים באו לנחם את ההורים, מלד וראובן. הידיעה על מות הדר, בן 19, עברה צעיר במהירות את הדר הכיר וזיכרון מנעו חפזי שנפתח לחייל קרבי. הדר הלם לשירת בחילנו כמו אביו ראובן לפני שבניינים וחצי לחמשה וחצי לבנון, לבנון. הוא נהרץ להפסיד את קורס הסמלים, שאליו היה צריך ללכת.

לא היה מי שיחליף אותו בלבנון, סימט התיי רים, והבני הערבי את הלב ליום עמדו הילדים הצעירים, ליאור, בן 17 וחודו, בת 8 והסתכלו בעינים מורטות בגאספים.

הוא השלישי, וחסר, חייל בחיל האוויר, סימט. בראשונים לא דוברו. הוא היה כל האנץ בקו בלבן. כן, רחוק היה, חסר, טוב כל נחמת לוחם מה אני שיכול להגיד, דאגתי לו ונורא מחזתי שיקרה לו משהו בלבנון.

במוצאי שבת התקשרתי הביתה מהצבא לש"א של מה שלום אחי לפני ששמע קורת המקרה של הרגו חיילים בלבנון, ובשרהניע אותו שיה לא אחי ואין את השם שלו בעיתונים, אמרתי ברזון השם שלא קרה לו כלום.

אחי רצה מאד לשאת בגולני ולתרום למדינה. בגנמים המקורות שחזר לחמשות היה עיף כל כך, שבקושי יצאנו לבלות כמו פעם הוא בא לבקר את ההורים את החברה - וחצי לקו ואז הוא איננו.

אחייא, בן 19, חברו הטוב של הדר, אמר, עבדתי עם הדר אצל אביו באינסטיטוציה הוא עבדו שלשה חודשים לפני השירות בכל דבר עבדו ברי צעזע ואחריות הוא כבדו בתיקוני דתי. בית של מדי. אחי כן הכן לבנון הדר היה מלא שמחה חיים ודבקות במשימה. בחור מיוחד היה החבר שלי.

לביט המשפחה הניע לנחם גם הרב שמחה קות, רבה הראשי של רחובות. הלם סובל כעת מהקטן דם כלתי מוקטת. קורבנות בכל יום. אן נס שהיום שלט מחוקי מעמד בימים של שלום, שהוא רחוק כל כך משלום, אמר.



סמל הדר קהתי (19) מרחובות



# ליאור בן הי"ו סידר להיפרד מקבר אחיו

## סמל הדר קהתי

אמיץ היה המג"ד, שאמר בקול רועד: "הגשמת שאיפת ילדות לשרת בגולני. ראש וראשון בין הלוחמים. היית ראשון לרוץ לעמדה ולהשיב אש לעבר המחבלים".

ליד בית ההורים התפרצה נטע, חברתו של הדר, לעבר הקומנדקו, שנשא את הארון, והתחנן נה: "אני לא רוצה שתלך. אני אוהבת אותך, הדר". האם, מזל, יצאה מהבית, וכשראתה את הארון לא החזיקה מעמד והתעלפה. האב ראובן והאח הבכור, תומר, התעטפו בטליתות ונכנסו למונית. חיילי גולני עמדו חבוקים, קבוצות קבוצות.

החלקה הצבאית בבית העלמין ברחובות לא הצליחה להכיל את כולם. רבה הראשי של רחובות, הרב שמחה קוק, נשא הספד כשהוא עומד במרחק רב מהקבר. "הדר הוא לא הקורבן הפרטי שלכם. הילד הזה הוא של כל עם ישראל", אמר להורים.

הר של פרחים צבעוניים כיסה את הקבר והטי קס רשמי תם. אבל ליאור הקטן לא הסכים לעי זוב את המקום, ובסופו של דבר נלקח משם בכוח על ידי דוריו. הוא ניסה להיאבק בכל כוחו הרל, והתחנן כמו שרק ילד בן 12 יכול לעשות: "אני רוצה את הדר".

### מאת אבי פלד

ליאור, אחיו בן הי"ו של הדר קהתי ז"ל, הכתכל שלשום במבט עצוב בתמונות של אחיו החייל. קרוב לשלושה שבועות הוא לא ראה את הדר והתגעגע. הוא סקר את מאות המבקרים שבאו לנחם אותו ואת הוריו. שעה קלה קודם לכן נאמר לו, כי אחיו לא ישוב עוד לעולם, אבל העובדה הזאת לא חדדה להכרתו.

יממה לאחר מכן, אחרי שתכריו של הדר כיסו את הקבר הטרי באדמת החמרה האדומה, נפל ליי אור על הקבר הרענן ופרץ בככי קורע לב. מפקד חטיבת גולני, אל"מ מ' ומפקד הגדוד, א', לא הצליחו להסתיר את התרגשותם. הרמעות, שזלגו על הלחיים סיפרו הכל. ואלפים בכו איתם.

יותר מאלפיים איש באו להיפרד אתמול מהי דר. צעיר יפה תואר, מוצק וגבה קומה. מאות מלוחמי גולני, חברים ותיקים וגם כאלה שהכירו אותו רק זמן קצר. הדר הותיר עליהם רושם עז. ומי שחיוק את התחושה שהגרוד איבד לוחם





# "הדר אהב היחידה בכל נפשו ויצא ללבנון במקום לקורס"



צילום: גדי קבלו

ראובן קהתי אתמול

## הדר קהתי

"הדר ביקש ללכת מדרכי בן הדוד הון שהיה קצין מצטיין בגולני. הוא התנדב ליחידה ואהב אותה בכל נפשו. לפני הדר יש חצי יצא ללבנון במקום לקורס סמי ליסי, סיפרו אמר דודו, מול וראובן. האח תומר, חייל, ראה את הדר בפעם האחרונה לפני חודשים. 'תמיד פהרנו שיקרה משהו, רק לפני יומיים צילצלתי לשאול מה איתו'. לבית משפחת קהתי הגיעו אתמול רבים לנחם את ההורים ושלוחות וטאחים השכולים. האח הקטן ריפ' דף בחבילת תמונות של הדר, שהיה בן 19 במועדו. 'לפני 3 שבועות נפצעו ארבעה מחבריו', סיפרו ההורים, 'הוא אמר שזה קרה רחוק ממנו. כשכא הביתה גילינו האמת, הוא הלך לבקר אותם'. בשבועיים האחרונים נותק הקשר והדר דים האגו. 'דענו שהוא צריך לבוא בשבת הביתה. ניסיתי לטלפן אליו אבל לא הצלחתי', אמרה האם. הדר למד בקריה החינוכית הדתית 'בית שלמה' כמגמת מכניקה. 'היו לו תוכניות להשתלב איתי בעבודה', סיפר האב. לפני כן תיכנן טיול בעולם. לווייתן תצא היום ב-3 מבית ההורים ברחוב בילו 23 ברחובות. סעה אחר כך יטמן בחלקה הצבאית בבית העלמין ברחובות. אבי פלד

## למנצח על מות לבן הק' הדר קהתי הי"ד

בכנות בפשטות ובטבעיות, לפי שהיה מיוחד "בלב טוב" וכמו שאמרו חז"ל באבות (פ"ב מ"ט): "רואה אני את דברי רבי אלעזר בן ערך מדבריכם שבכלל דבריו דבריכם". ופרי הדר זה נטל הקב"ה שיהיו אלו מכפרים על אלו. "הצבי ישראל על במותינו חלל. איך נפלו גבורים וגו'. הנאהבים והנעמיים בחייהם ובמותם לא נפרדו. מנשרים קלו ומארייות גברו וגו'. איך נפלו גבורים ויאבדו כלי מלחמה". הדר זצ"ל - מהרוגי מלכות הרשעה של דורנו הוא. "אם יתן איש את כל הון ביתו באהבה כוז יבוזו לו. אם פותחים אומות העולם כל תסבריות (איצרות) שלהן בדבר אחד מן התורה, ונותנים כל ממונם בדמיו של רבי עקיבא וחבריו אין מתכפר להם לעולם. (שהש"ר ה' ז). הדר זצ"ל קנה עולמו בשעה אחת, שיצאה נשמתו ב"אחד", על קדושתו של "ה' אחד" ועל קיומם של ישראל "גוי אחד בארץ". וברגע אחד עלה בסערה השמימה לישב עם הרוגי מלכות שאין אדם יכול לעמוד במחיצתן.

שור דודי - הדר. בלב שכול, בעינים דומעות, ובהתעטפטו ביגון, מתחננים אנו למקום ברוך הוא: שור דודי - הדר. ראה בפילתו של הדר, ראה בעלבונה של צביה עזובה בין גודי אריות, השב לשכנינו שבעתים, אל חיקם.

הסבא סעדיה נהרי הי", הסבתא שושנה מנב"ת ובני ביתם - יבנה.



דודי ירד לגנו לערוגות הבשם. דודי זה הקב"ה. לגנו זה העולם. לערוגות הבשם אלו ישראל. לרעות בגנים וללקוט שושנים - לסלק צדיקים שבישראל (מדרש רבה שיר השירים פ"ו).

בבקריו של יום שני ט"ז בטבת ה'תשנ"ה ירד הקב"ה לגנו ולקט שושנה לנן עדנו, את הקרוש החייל הדר בן ראובן ומול קהתי הי"ד, שנפל במוצב גולני שבלבנון. שושנה שנקטמה מענף מעץ בית אבות המפואר משפחות קהתי ונהרי שיחיו.

הדר זצ"ל - כשמו כן הוא. פרי עץ הדר, אתרוג, שיש בו מצוות ומעשים טובים. מצוות שבין אדם למקום, ומעשים טובים שבין אדם לחברו. מצויין היה הדר במידות טובות: אמת, ענוה, אהבת תורה ויראת שמים, והיתה דעת המקום והבריות נוחה הימנו. ואת כל זה עשה







# הזדר עם חבריו









יום צני האפוד והמקולב  
בו הוכרו חדר חלב  
חלב עצום קשה ומג  
נותר לאג על גן צמחה מגל משמר



צעת גקר ביוג אכזר  
הגז גומישי חאג מור  
דימג לעלונג חסן הדר  
רדיס קלני לערפו הדר

תפלות שחרית יוסף מתפלל  
לפתע נפל דימעה על לחיו נוול  
חז סלב ט היע מתוך זב  
עלית הדר את חלב צורהב

בפתח ותועק הסבתא שושנה  
על הדר האגנין שילך ופנה  
מנחמק וזוארת על אזכ  
אשר אליה התגסד סגודכ

יום שני השיבא סעדיה מחענה  
מתחן לתפלות המנחה לקבל מענה  
ולא ידע כי הנכד נענ  
עד לבוא המבשר בלב מושפכ

הדוד חייב רעד והלב אחז  
בעת בשירתו חנה ותאזז  
הדר החכר לבן ויקי פנה וילך  
ומי ירפא ללב השבור והרן

הלומה המומה בדודה אצתר  
את בכיב והמית לבב זמרת בנסתו  
הילד שגד לב וטפחה בתפארה  
נפל על הגנת ישראל בגבורה

נעמי אשת אמונה ולב עדן  
מקבלת בלב סבור גודת הדן  
על יופי חן והדר אור הב  
בלבה הותיר פצע כואב

מתענה גמ הדוד אגור  
ולא ידע כי חדל זמר ורן  
על בן האמות שזכנס לארון  
בכה ויועק בקול מלא ארון

נעתי אילה שלוחה הנותן אמי ספר  
נותר ללא אהיון יפה קעפר  
בכ חרושי על יופי של נשימה  
כאב הביע בקול דממה



המעגל ומזמור הדוד מרדכי  
ואבא למשפחה באותו יום  
על גיטול הגשמה מיני  
בעצם הולדתהן יאיר



חייך וחייוך במחשבו כאריר  
הדוד האבוד והכואב אריר  
חייך את היצורים הפצע למחול  
על גידיה ה' וכן לבריחה

יחריקו נפשה הדודה ערית  
לא מאמנה על נפלת אדר בארית  
על אבודיה גדולה וקשר  
דומות מעל עלו בקשר

הבט לזמנת הדוד חקיהו  
אן עלה אדר למצות נאליהו  
מדיק את הכורא בכל אשר פעל  
מתפלל לה שיצא לנו מעל

לרודית במחשבות ערב ונתעל  
מתעללית על חדו שיזכון בנת אל  
קסודיג להידר בעבותות אהבה  
את זכרון הדוד יזכרו בעת צבה

הצדיק את הכורא האב דאבן  
חוק במחשבת ה' כל מנחם על כן  
מעפת הוא כאהרן הכהן  
בעת מות רב ואביהו שרם לכהן

הוא אשר נאמר וידוב אהרן  
ודאבן דואג לשלום ציון  
זכו ההורים והמשפחה להחליף כח כיונה  
ונתבשר על ביאת משיח ה' ציונה

נכתב בלב מהול בעצב רב  
אך בתקווה שתמור אלינו השמחה  
באהבה לכולם  
יעקב נהי  
ב' אבט התש"ה





תפס

וה אנשים לבלשומים את החמה "הצבא" אז מה  
שעלה להם הכאם זה רחמים, חסדים נחמדים  
ועוד כמה דברים ש... לא כל-כך חשובים.

ויש אנשים כחוק מנסה לנשמותם את החמה "צבא"  
אל מה שעולה להם הכאם זה אולי עם עזרים  
יורקים, ועם מחמדים לענושים פיאודים אל חסדים  
שנכסדים ואולי פהם לא חוצרים.

עם חסדים כמו הדור, וכסוי מהצדד "הצב" הכאם העם  
הזה פועט מומר לי הכל ואם טק למ אז זה  
הדור שאהב משפחה, הדור שאהב חברה,  
הדור שמתמיד היה נשמת "למכא", הדור שאהב חברים  
והדור שאהב עוד הרבה הרבה דברים ופיה ומחש  
בקיצור זה הדור שכלי הכי אהב את החיים.

אז זו מה שמעלה לי בראש החמה "צבא" ומאלי  
זה גם מה שהיה מעלה מעטתה נכסחה שמקרה בן,  
בן יקר שנחמם למען און, בן שלם בעת חסויו חסדינו  
בן שנפל עם קיבוים ה'.



הדרי קהילת הי"ב

ואת קבילת הכללים המורה על נפילתו של בן הנעלה הדר במה יום קשה או  
 דבר מי שבראו לחסו את ממשלתו או לשאלתו עם ישראל באביו.  
 משה את איתם את הת דברי משה ואמר הדעה האמתית והיקר ואלהן.  
 נמה אמריא לעהדים אשמוע את המה ראובן  
 באני חייבך ואכן יבאנו מחזקים.

אך משה בית דודי מי יחמק מאבדך מפענך יגדל  
 ממשלתו כמו דתו אמנו והקדמת דברי אדם ישמעאל  
 אנו קרוא אכן. קרואי נא מאבדך יחזי פי'ך.  
 קרואי ושלמי נא אל בלגים.

אנו נשמע אהיה איתך אם לא פי'ת אתי בליבן.  
 הידוע שהמסורן יהיה סודו ושמילתו ההסתלקות להכרה בעברך  
 של הבן יפה התינוך  
 אשר כל יולדו פיו עדר.

הבן יגדל המעשים לחסון  
 אשר לפענך קראו אסון.

הבן אשר הידוע של כלום אהבה  
 ונפ' של קדוש ה' בפעולת איבה.

הבן אשר סימל חן את האמת  
 וכלום מספיק אחר כמות

הבן העצב טוב הלב הדר.  
 מקולו אמרנו נפקד ונעשה.



# קִינָה עַל הַדָּר קֵהֵת הַיָּד

על הדבר אשר עשה בלוא סכנת היתנה

אוי לו ואוניה לו על צד דודי מלא  
בערות דמעה שפכה צד שפחה מזל  
זעקה לצמימ על נפלת הבן הדר  
על יופי שחלך והיום נעדר

למענות חזילו עיני על סקטן לשור  
אשר חצר יומן ועתה בלא מאור  
מה אגיד ומה אומר לקאנה הודנה  
על הדר מתפללת שיצטון בגינה

מקרה ואקונן על האב ראובן  
בשודרת איוב קיבל על נפלת רהון  
ליבי עבד נשבר על הקבור תמר  
דעדה אקויתו ונתר בלא אומר

מי יתם דודות שלש בוכיו  
נדית אסתר ונעמי אחיו  
מי יתם דודים שמוני  
וכראשם יוסף אשר זעק קיני

לבי מואב על הסבא סעדיה  
באשר בשברו וזעק אוירה  
זעקה ותייבב הסבבא שוערה  
על שושן שערטף ואנה נערה

איכה איכל לנהם  
אשר ממאנת להתנעם  
איכה אוכל לנהם  
בעת ליבו עליהם

לבי הדואב זועק למרומי  
אנה המלא דממי  
מחול וסלח דחם ונחם  
וחיש מעדה תביא לני מנחם

אך בכו ונדעונו אלפים  
על הדר שמת מות מפנים  
אך בכו כתינוקות תולדים  
על עקדת הדר ששער פאלים

לבי לבי על מזל שמעון והבנים  
הסתלקית הדר אינך מעמנים  
ולא אשפח בכו הסבבא זהרה  
פני הדרה וסער מאורכה

חוצה ושלח לני משיר  
ומחול נשיש ונכיר  
ועקה לתמיית דמתי  
ומתדש נשוב הדרו לחיים

זני קבון מלפני אמי שמשום סבבא אימלא שפחה על צד שפכה וזה המצחית אביר  
נחם בפרו נחם בלאג על ידי יעקבי רבוי על כל שמי התפלה  
אחרי שבת קודש  
פולחן "לאה שמות"



לפניו בן אצל וראובן קרתי הי"ד  
ליום השלושים

מה אע"ז וגו' אונס  
שכחי סגרי ולקרי כי חמרתי  
איך אע"ז קינה על צעיר ויקרי  
אהובי וחמירי הקייל הצר  
הצר היקר לשאת חן בעיני כולם  
בעיני אצמ ובפני אל עולם  
עם המלאכים נשאו כולם

**הספד שנכתב לזכר הדר  
- שלושים למותו**



מישהו, מישהו דואק  
דואק לוי עם למצפה  
בא והדליק כמה כוכבים  
והם נופלים אחד אחד.  
אנו סובבים בשתי דרכים שונות.  
יום ולינה לאורכם  
ציונים ורצפים ומחכים לאות  
בנתיבי אבק ולמן.

אנו נכנס בסוף דרכים ושאלות  
נכנס בתום ימים רבים  
בתום הרבה לינות  
אני יודעת שאתה קרה עכשיו  
אביה חלף, קיץ נאסף  
והפעם שם.